

כל רגע שווה כסף

חזרתי של ראשהממשלה רוד בן גוריון לחיים המדיניים, עם נאומו בכנסת בתשובה למתחכמים בדיון המדיני, עוררה בקרב חברי כנסת רבים רושם כי ביגיי הכין במיוחד מלאי של עקיפות לחברי ה- בית. בציון הלגלגני ביותר זכה ח"כ מפ"ם יעקב חזן עליו אמר ביגיי: "עלי להגיד בדחילו ורחימו כי יש לי ספק אם חזן יודע בכלל על מה הוא מדבר" . . . את רי שחבר הכנסת יצחק בן-אהרן מאחדות העבודה ציין בנאומו, במסגרת הו- כוח על התקנות לשעת חירום, כי ראש הממשלה מקיים פגישות פרטיניות עם כמה מנציגי המיעוטים בכנסת, התעקש חבר הכנסת מאיר ארנב לדעת מה זאת פגישה פרטינית, הפריע לבן אהרון בצעקות "מה זה? מה זה?" ענה לו בן-אהרון: "פגישה פרטינית זה כשאדם עושה ענינים עם קבוצה ידועה של אזרחים" . . . פחות מאושר היה ח"כ מפא"י אהרן דוד הכהן שמאז שובו מאנגליה מזכירים לו בכל עת את הצהרתו המפורסמת על יחסי י-ש "כ" הצ"כ עזרא איכילוב, קרא מיד איכילוב: "אל תמסור הצהרות בשמי מס- פיק שאתה מוסר הצהרות על יחסי צרפת ישראל" . . . במסיבה שנערכה בשבוע שעבר לכבודו של המלונר היהודי האנגלי יצחק וולפסון בביתו הרחובותי של מאיר וייסגל, יושב-ראש ועדת חגיגות העשור, היה וייסגל עצמו מרותק למיטתו בבית-חולים. אחרי נאומו הברכה הראשונים השתתפו המסובים, ומיטתו נשא וייסגל באמצעות מיקרופון נאומו-ברכה, שהושמע ברמקול. אמר וייסגל: "עכשיו אני יכול לדבר כמה שאני רוצה, ואף אחד לא יכול להפריע לי" . . . אגב, חלפסון השתקע בעת ביקורו בארץ בביתו של וייסגל, בה- סתיו כי משם מטיבים לראות את הרי ירושלים . . . באותה מסיבה העיר שר האוצר לוי אשכול, כי היה טוב אם אי-ש עסקים כמו חלפסון יעשה עסקים עם ממשלת ישראל. חלפסון קפץ מיד על ההצעה ואמר: "מכסים. אתם תתנו את הכסף ואני את הרעיונות" . . . אחד הגואמים באותה מסיבה התנצל על כי אין הוא מאריך בנאומו, משום שהוא יודע כי כל דקה מזמנו של חלפסון שחה ששת אלפים לירות שטרלינג. הפסיקו חלפסון בהערה: "זה רק עד שעה חמש. אחרי שעה חמש מותר לי לבזבז את הרגעים שלי" . . . אלה שהתפלאו על נצחונה המפתיע של הפועל ירושלים בשבת שעברה, על קבוצת מכבי רחובות — צאחן שהעלה אותה לליגה הלאומית לכדורגל — לא ידעו כי את ההר- כב הנועז של הקבוצה, שכלל ארבעה שחקני גוער, הרכיב דן "דינודו" הרובינץ, ספורו המדיני של דבר ובנו של נגיד בנק ישראל דויד הרובינץ.

יש זמן בכלא

תוקפנות בלתי גיולה תקפה לאחורנה את הטוראי השביעי נתן אלתרמן. בשבוע האחרון צירף גם הוא את קולו למקהלת תובעי עונש-המית כבישראל, קבע בחרוים רחוי-הסתה: "המשפט הפלילי האדיש כמדע, /

תנועה במשטרת באר-שבע, זה הוציא לו אישור, כי הוא מרשה לגיפ המקולקל לנוע בדרך באר-שבע — תלאיבי, עד לי מוסך בו יוכנס לחיקון. בהצטלבות הראשונה נעצר בכר עלי-ידי רוכב אופנוע, חבוש שרוולים לבנים, בתנו- עת-בסתון הציג הנהג את אישור-הקצין מנאר-שבע. "אין דבר כזה," פסק השוטרי; "אתה עובר על החוק. אני לא קורא אי- שורים כאלה."

השבוע, לאחר שחזר על גימקויו בכתב בפני בית-המשפט, נדון בכר לקנס של 30 ל"י, קבע השופט: "אם קצין משטרה מוציא אישור המנוגד לכללי הבסתון — אין לאישור- רו כל ערך. הבסתון עדיף על הדרגה."

דרכי אדם אישור רפואי

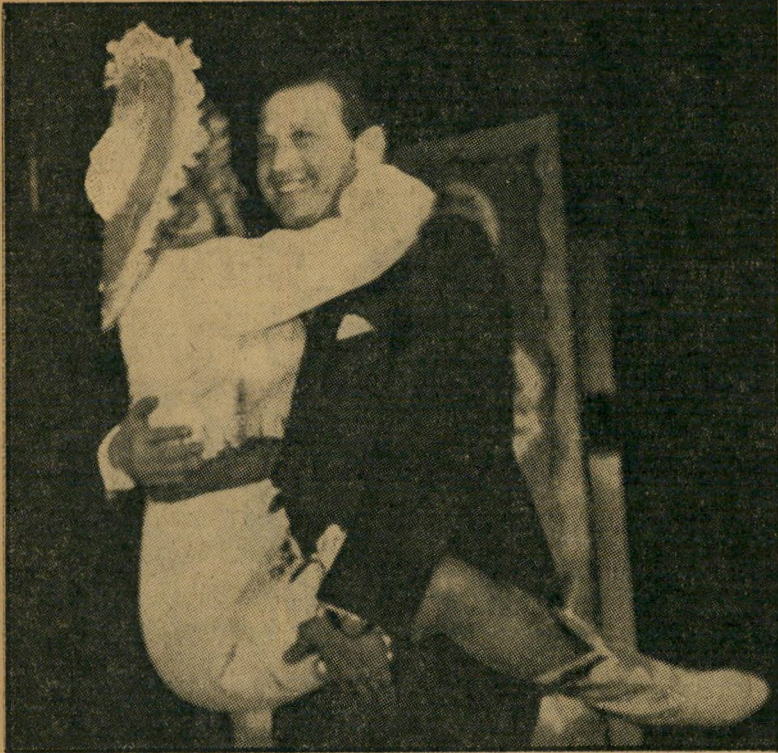
תושבי רחובות הכירו את ברוך קרנץ כעסקן פעיל ורב-מרץ. הוא גם היה מנהלה של קופת חולים עממית בעיר, כמעט מאז נוסדה לפני 30 שנה. בביקורת של מנהל-החשבונות הראשי של הקופה, לפני חצי שנה, התברר כי חסרים סכומי כסף ניכרים. הנהלת הקופה, שידעה להעריך את עבודתו המסורה של קרנץ, הציעה לו להתפטר בשקט. להחזיר את הסכום החסר, לראות את המקרה כמחול. קרנץ הסתלק בשקט. אך לא לזמן רב אפשר להעלים מעין הציבור מקרים כאלה, עם כל הרצון הטוב והגמפץ. בוקר אחד השתומם קרנץ, חבר נלהב ופעיל ביותר של המפלגה הפרוגרסיבית, לקרוא על מע- שיו דחקא ביומן הקרוב למפלגתו, הארץ. מכתב ליועץ המשפטי. קרנץ, ש- טען נמרצות כי לא ייתכן כל מעילה במעשיו, נפגע קשות מהפרסום. הוא עקר רגליו מרחובות, בה גר מיום עלותו ארצה, מסר את ביתו לספורטאי אורי כהן, עבר לתלאיבי, הילחם בעבות בסוכנות היהודית. אחרי הפרסום בעיתונות הגישה המשטרה תביעה פלילית נגד קרנץ. הנאשם בן 56- מיהר לשגר מכתב ליועץ המשפטי, צירף אליו אישורים רפואיים על היותו חולה-לב. בסוף ביקש לבטל את התביעה הפלילית נגדו. בגלל היותו הוא ואשתו חולים. לפני עשרה ימים הגיעה תשובתו של היועץ: הוא אינו מוכן לבטל את המשפט. השבוע מת ברוך קרנץ משבץ לב.

כל ישראל מותר לנון

הותר לתזמורת הפילהרמונית הי-ש ראלית לנון מיצירות חגנר ושטראוס. על כך הודיע השבוע חבר הנהלת התזמורת אורי טפליץ. יצירות המלחינים הגרמנים המזרחיים יוכלו בתוכניות הקרובות של התזמורת . . . יעזר חלפסון, הלכה למע- שה, הדגים השבוע לפני עובדיו חבר הנהלת הסוכנות מטעם אחדות העבודה י. בריגנסקי, כשכנים את חברי מפלגתו מבין עובדי הסוכנות לאסיפה במועדון מזורה, בשעה עשר בבוקר, בעיצומו של יום העבודה . . . צינור ברזל חלוד גרם להפסקת ה- לימודים בבית-הספר בכפר הערבי רינה שליך נצרת, לאחר שהתלמידים חשבוהו לפצצה. מסתבר כי חלודים זורעים מיה כמה שבועות חצאים חשודים בתחום בית- הספר, גורמים מרי פעם להפסקת הלימודים.

תזכיר כשבים בכלא

הרב המכשף, אשר את תעוליו חשף העולם הזה (969), נדון השבוע למאסר. אחרי דיון משפטי שנמשך חודשים רבים, תל הנשיא התרון של בית-המשפט המחוזי בתלאיבי מרדכי קנת את הרב עובדיה ברטי למאסר שנה וחצי, על הוצאת כספים ממאמניו של טענות שהא . . . קשריו ח-י טובים של פייבוש אנגלשטיין, מנהל ח-י רת יהודי-הנגב, עם משרדי הממשלה, ה-י כחו השבוע פעם נוספת. אחרי ששוד ה-י יהלומים המסתורי ביהודי-הנגב איים ל- שתק את עבודת הבורסה בתלאיבי, שיגר שר האוצר לוי אשכול מכתב תודה ל-י אנגלשטיין, שיבה אותו יחד עם תשעה יהלומים אחרים, על "חלקו בעידוד סחר היהלומים ותעשיתם בישראל". כזכור, גילה העולם הזה (1046) כי המפקד על היהלומים יהודה דוידוביץ' הוא קרובו של אנגל- שטיין . . . מי שהיה ממנהלי מפעל ה-י אשגל הכולל ביום המלה, סגן-אלוף יוחנן פלץ, (העולם הזה 971) עלה השבוע פעם נוספת לחדשות, כשהתברר תוך כדי משפט חירותו כי פלץ מילא פעם תפקיד חשוב בשב. הוצע לחירותו לשחררו בעת מח- תרצרפין, אם יעבור לשרת את השב.

אידה ברוש קופצת על ג'ורג' ואה הרון פרטי

כשנשאל עליידי התובעת מרים כרפורת מה דעתו על מאמר מסויים בטולם השיב: "תני לי אותו לבית-הסוהר. יש לי שם הרבה זמן. אני לך אחרי שאקרא."

כוכבים קופצים

תוך כדי הסעה הגדולה סביב החרמותי של הרב הראשי יצחק רחמים ניסים (ראה במדינה), הניח הרב את כל עניניו וביקר ביקור חולים אצל גולדה מאיר בביתה שבירושלים . . . כאשר התנה ביום ששי השבוע סגן ראש עיריית רמת-גן, שלום זיפמן, את מכונתו לפני בית- קפה תלאיבי, ניגש אליה שוטר והחל רושם לו רפורט על חניה במקום אסור. זיפמן ביקש מהשוטר לחתר על הרפורט. כששאל השוטר מה הנימוק לבקשה, השיב זיפמן: "כדי שלא אדע מוצב רוח רע בשבת". השוטר ויתר . . . בנימין גלאי הסופר המפא"י, הכותב טור שבועי ב" מעריב, עשוי לזכות בקבוצה שחורה בכר- טיסו המפלגתי, ברשימתו האחרונה מתח גלאי ביקורת חריפה על התיאטרון הקאמרי לא נמצע מלהגדיר את מועדון התיאטרון המוחזק על-ידי הקאמרי כתיאטרון חוגי הנוצצים של מרי קולק. בחוגי התיאטרון הקאמרי מפרשים התקפה חריפה זו, בסירוב התיאטרון לקבל להצגה מחזה שכתב גלאי . . . כשהושמעה השבוע הקראת ססק-הדיון במשפטו של השחקן ההונגרי זולטן גרוש, שהואשם באונס יל- דה בת 12 (ראה במדינה), היה ספי- סל הפרקליטים גדוש ומלא ותונאים. בהופיע פרקליט המדינה, יעקב בריאור, לא נמצא לו מקום בספסל. בראור התישב על ברכיו של הסינור דוד הרמן, בהשמי מעיו: "הן איני יכול לשבת על ברכיו ב- משך כל הזמן", רזו בכך בצורה עדינה לכתב הארץ זאב שיף לפנות לו את מקומו . . . על גירושה של כוכבת הסרטים ההוליוודית היהודיה אסתר וילי אמם מבעלה בן גאס, אחרי 12 שנות נשואים, נמסר השבוע. בזמנו, כאשר פירסם כתביעת קונפידנטיאל על אהובותיו של בן גאס, איימה אסתר ויליאמס לתבוע את ה- עתון לדין. אולם בבקשת גירושה הסתמכה כוכבת בגדיהם הרטוב, בין השאר, על החומר שפורסם בקונפידנטיאל . . . בהצגת הבכורה של אני אוקלי אשת לפידות בוד- רהימי (ראה אמת), הוסיפה כוכבת ההצגה ההונגרית אידה ברוש, בסיום התכנית, קטע הדרן מקורי. היא הזמינה לכמה את מנהל התיאטרון ג'ורג' ואה, שבמשך כל זמן ההצגה הסתובב מאחורי הקלעים כשואז צועק וגינר בשחקנים, קפצה עליה והניחה את רגליה סביב מתניו, לקול תשואות הקהל . . . צרה חשה ירדה על משפחת בוגריון. אשה תלאיבית, הטוענת כי היא אנטיסטיה, בתו של הצאר הרוסי האחרון, הכניסה לראשה כי גליה, בתו של עמנום בן-גוריון, היא בתה אף שגולה ממנה. האשה נוסעת עתה מדי פעם לרמת-גן לבית- הספר בו לומדת נכדתו של ביגיי.

פסוקי השבוע

- "ח"כ מפא"י מאיר ארנב, בהסבירו מדוע הוא מתנגד לביטול הממשל הצבאי: "אילו למדינת ישראל היו אותם אמצעי-הבסתון כמו לרוסים, אולי אפשר היה לדרן אז בביטול הממשל הצבאי."
- שר המשפטים פנחס רוזן, בעת אחד הויכוחים בכנסת: "אני מציע שהיושב-ראש יקרא את המתחכמים לא רק לסדר, כי אם גם לענין. שידרוש מהם לדבר לענין."
- "ח"כ מפא"י יוסף אלמוגי, בעת הויכוח בכנסת על חוק תיקון לפקודת רופאי-השיניים: "מרפאי השיניים החששים במדינה באו מארצות שחלק מחברי הכנסת חושב שיש שם משטר חברתי נחשל, אולם איש מאתנו אינו חושב שיש בהן שיניים נחשלות."
- ילדה אלמונית, במשפט קוראים, על ספרי חסמב"ה של יגאל מוסיונון: "אני קוראים את אגדות אנדרסן. שם הכל בודי, אבל אנו מאמינים לכתוב שם. ואצל מוסיונון — הוא כותב על דברים שהיו באמת — וכל זה שקר!"
- הרב משה צבי נריה, ראש ישיבת בני עקיבא, בהיכוח על הצעת מפא"י להנהיג לימודי התודעה היהודית: "זהו ירח מלאכותי וכלב קבור בו."
- פיקרי אבאזה, עורך השבועון המצרי אל-מוסוואה, במאמר שפירסם השבוע על רשמי ביקור בברית-המועצות: "הקומוניזם אינו מתאים למצרים. הקומוניזם מצליח רק במדינות נחשלות."
- האפיפיור פיוס ה-12, כנאום על האופנה החדשה: "ישנם מעשים מסויימים שהם הוגנים מאוד כשלעצמם — מאחר שהם נעשים לפי סידורי הבורא — אך שיש להגן עליהם בכל זאת בצעיה הצל ולהסתירם בשתיקה מאופקת, כדי להבטיח כבוד למטרה הגדולה."